

NOERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I N.º 48
Sóller 1 de Diciembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Política local

Ara ja hem passadas sas eleccions. Ara ja mos tornam trobá com antes: amb sos concejals nombrats.

Fá temps que sas Cases de la Vila estan convertidas amb un cine cómic. Hem arribat a senti conversas com sas següents:

—¿Ahont vas Toni?

—A riura.

—¿A nes café?

—¡No homo! A sas Casas de la Vila.

Aixó, com veurá es lectó, no es massa honra pes nostros administradós, que tot es seu trebay sa fon amb procurá sa seua bona, e inventá estratèjemas políticas que a nes final acaban per perjudicá es nostros sagrats interessos.

Noltros los nombrarem concejals, perque mos administrassen bé es nostros interessos, no perque nios fessen riure amb quatre bufonadas.

Si élls sa creuen que tirantsé es trastos pes cap, y diguentse en plena sessió lo que no hey ha escrit a sa cartilla logran conquistá sa voluntat des poble, van ben redequivocats.

Sa voluntat des poble sa logra trabayant molt en benefici seu y xerrant poc.

Aixó es una veritat com un temple. En camvi es nostros administradós heu fan tot al revés: xerran sempre seguit y obran poc. Encare no s'han asseguts a nes sillón de sala capitulá, ja m'han desparat una descarga de proposicions y projectes, acabant per no complirse res.

Se concedeixen subvencions de 250 ptas. a n'ets exploradós y a sa «Creu Rotja», y en camvi es nostros municipal vá amb so traje foradat.

¡Oh administració nostra! ¡Bons administradós hey hem aficats!

Are per cap d'añ prendán posesori aquesta cuadrilla de concejals nous. Are com are tenim confiansa amb élls, pero just falta qu'a nes remato mos resultin pitjós qu'ets altres.

Mentras cumplescan amb so seu devé, tendrán amb noltros uns fiels companyeros. Are si no fan cap obra bona, lo que tendrán amb noltros será es mes encarnizats inimics, y después que los hajem tret sas breguetes, los treurem a nes mitx de sa plassa y mostrantlós a nes públic di-rem:

—¡Aquí teniu es nous administradós! ¡Hem demostrat qu'hasta amb so eleji concejals som ases!

Un billet de lotería

En Juan Pandola y en Francesc de C'an Cuscanti eran amics desde s'infancia, se conegueren anant a s'escola d'es freres que tenen instalada a Sólle els *Hermanos de las Escuelas Cristianas* a s'ex-convent de S. Francesc.

Dotse anys tenian y ja eran amics inseparables, apesá que visquessen a part oposada d'es centro de la vila; la major part de dias se veyan a sa plassa a sa cantonada de ahont té es trast na Paleta, allá se unian y conversant, conversant, sen anaven carré Nou per amunt en direcció des Colegit.

Mes de tres anys durá aquesta amistat, y tot es temps que seguí varen essé amics inseparables, tot dos compartían sas seuas diabluras, perque aixó sí, eran tremandos y espavilats y apesá de tot may varen doná un disgust a nes seus pares, may per may varen havé de fé instanci d'un ni de s'altre, eran dos amics que s'estimaven de bon cor y duyan una armonía tant suntuosa qu'era s'enveja des demés companyeros.

Peró se fatalitat tot heu espenya. Es día que sa ciutat de Sólle commemorava sa festa d'es Firó, a nes Port s'encontraren es dos a-

mics, que ja contavan setsa anys cumplits, y después de havé contemplat sa festa, que se Caravana de moros y cristians s'en pujavan a la vila amb una bullanga grandiosa, com solen fé tots ets anys, en Juan Pandola digné a n'en Francesc:

—Mira, bon amic: ara mos heurem de separá per uns cuants anys, se neua jermana. que com tu saps, te un magetsem a Lyon; m'ha enviat a demená en tota urgenci; es negoci l'han hagut d'estendre motivat a sa molta demanda que tenen, y necessita un jove de confiansa per dú es llibres, y ja heu vens vol que jo hey vaja.

—Idó, Juan, has de sebre que a mi hem passa lo mateix, es conco'n Bernat que tene a Cette, ha escrit a mumare, diguentli que m'he arreglasen es papés y que m'en anás a está amb élls, que tenian per mi una bona colocació y qu'en compañía seua estaria molt bé. Jo no sabia com t'no havia de dí, pero desde ara m'alegrec que tots dos correuem se mateixa sort.

Efectivament, no transcurriren dos mesos y en Francesc va aná a can Juan Pandola per despedirse, s'abrassaren y amb unas llágrimas com es puñ se despediren, encomenanse molt un en s'altre que mútuament s'escriurien fossen allá ahont fossen.

Dins breus temps en Juan va está a Lyon en se seva germana y en Francesc a Cette en so seu conco'n Bernat. De moment s'escriurien sovint pero a medida que passava es temps ses cartas eran més clares, hasta tal punt que soliament sen escribian dues o tres en s'añ.

Sis anys feya que cada un estava a n'es seu respectiu magetsem, es día del Corpús en Francesc rebé carta certificada d'en Juan y li manifestava qu es día 15 de Juny anava a Sólle per está uns cuants mesos amb unió d'es seus pares.

De mom-nt a n'en Francesc li vengueren un enfilay de recordanses de quant eran atlots y tantes ganes l'hi agafaren de veure es seu amic y es seus pares, que immediatament demaná permis a n'es seu conco per aná a Sólle a está dos o tres mesos. Es conco conside-

rant just y legal, després de sis anys d'ausència li concedí autorisació perquè anàs a Sólle a veure sa famili.

Agafà sa ploma y escrigué a n'es seu amic notificant-li que li participàs exacte es dia de sa sortida y que l'esperàs a Barcelona a s'Hotel «Universo» que éll dia 18 sortiria de Cetta amb el «Villa de Sólle» y allà sa vorian y anirían plegats a Sólle.

Així va essé; en Juan dia 18 arribà a sa ciutat Condal y es dia sigüent en Francesc entrava amb el «Villa de Sólle» a dins es port barceloni. En Juan no esperà que posassen sa sola, amb una barquilla va pujá a n'es vapor, y amb uys esclayats mirava si veyá es seu amic, demunt cuberta l'afinà li pegá un toquet a s'espalla, en Francesc se girá, s'escometan en francés, se coneixen y se donan un fort abrás.

Ja tornam tení es dos amics aplegats es deixaren atlots, ara ja son homos, serios, y en so seu semblant se veu que son dos homos formals y de respecta. Surtan a pasetjá, per distreuerse van pes pasetjos y jardins, pert últim a s'horabaixet van fins a n'es Parque a veure s'elefant. Passetjant per allà dins veren baix d'un banc una cartera de pell fina, en Juan la cuy y la mostrá a n'es seu companyero, l'obrin y a de dins hey troban un billet de loteria de cent pesetas, un billet d'es Banc d'Espanya de cinquanta y set tarjetas de visita que deyan: Enrique Capdevila--Paseo de Gracia 37--2.º--Barcelona y alguns papés escrits.

Es dos amics una vegada inspeccionats ets objectes de sa cartera, suposaran que es duenyó seria es nom de ses set tarjetas y acordaren que es dia sigüent anirían a visitar-lo.

L'ondemà a las nou des dematí es dos amics sortiren de paseitx y caminant, caminant arribaren a n'es Paseitx de Graci n.º 37. En Francesc trobá que bastava un qu'hey pujás, y es temps qu'en Juan hey muntava éll l'esperava a s'entrada.

Cuant vá essé a dalt pegá estirada a sa campanilla y des cap d'un ratet sortí a obrí se minyona y li preguntá que si li oferia:

—Seria aquí que viu D. Enrique Capdevila?

—Si senyó, aquí viu.

—Pues necesit parlá amb éll

—Segui un minutet y li pasaré recado.

S'assegué y a n'es pocs minuts sortí don Enrique y en Juan se treu se cartera y li demane si es seua.

—Si senyó, ahí la vaitx perde desde aquí a n'el Parque.

—Pues aquí l'hey entrec, la trobarem jo y un amic y no mos feya més que nosa.

Es senyó obrí se cartera, tregué es billet de cinquanta pessetas y diriginse a n'en Juan li digué:

—Tenga amb agraument de se seua bondat prengue aquest billet.

—¡Ah! No senyó no vuy res, l'hey apreciy com si el prengué.

—Pues, li tayaré un décim d'aquest billet, quizá se sort fará que surti premiat.

—Aixó si, el me tay
D. Enrique li tayá es décim y després de ses cortesies que volía se visita se despediren.

Cuant en Juan va essé abaix conta fil per randa lo qu'havía passat, diguent a n'es seu amic que si hagués pujat probablement li

hauría regalat un altre décim pero paciència així mateix si se sort toca a n'aquest número, mos ho repartirem.

Es mateix dia s'horabaixe s'embarcaren cap a Sólle, arribant l'ondemà; es dos amics se separaren anant cada un a se seua respectiva famili; quedant acordes qu'es vespre se veurían a nes «Ciclets».

A las nou se veran, prengueren café, se assegueren a se taula de lectura y es temps qu'estaven mirant una revista ilustrada arribá en Pep Negre en s'Última Hora, en Juan l'agafá, l'obrí, veu se llista de se loteria y quedá asombrat quant vé es número d'aquell décim premiat.

Es billet va guanyá 30 000 duros per lo tant a n'es dos amics los tocá 15.000 pesetas, cantitat qu'ha nes seu temps anaren a cobrá.

Ni un ni saltre ja no tornaren a n'es seus respectius magatsems; es dos amics, amb aquest capitalet y uns cuants dobbés que tenían formaren una societat, y s'establiren a Bordeaux—Rue Bigot, 87. y a n'es magatsem li posaren per nom «Honnète» qu'en bon mallorquí vol dí «Honradés»

Trabayaren uns cuants anys, gonyaren molts ne dobbés y van gonyant encar are, premiantlós Deu Nostro Senyó, per se honradés que tengueren y tenen encar are.

FALDILLA

• CACAHUETS Y XUFLETES •

SAS COMPRAS

—Mi ser inglés caballero
y decirle, como vé,
qu'en esta Ciudad de osté,
jugarse mucho dinero.

—Es cosa sense importanci
y si veu tothóm jugá
es es senyal de que hey há
dobbés amb molta abundanci
Y ademés, a Inglaterra
que jugan molt li puc dí.

—Allí ser grandes, y aquí
ser pequeños

—A sa terra,
que vósté ha veugut a veure
passan cosas importants
qu'es que no son ignorants
vent'hó y tot no'hu volen creure.
—¿Y que pasar en aquí?
¿Hay muertos, robos, heridos?
¿Ser los de aquí unos bandidos?
Osté contármelo a mi.

—L'hey diré amb quatre grapades
perque n'estiga al corrent:
idó hey ha un Ajuntament
que fa cosas desjuntadas.
Hey ha un batle que dú dol
y es sentirló parlá causa
s'assemble a n'en Sancho Pansa
fent lo qu'es cacique vol.
Y llevó hey ha uns concejals
ben indignes de descriure,
sentirlós parlá fá riure
hasta y tot a nes parpals.
Tractant cosas hey ha tocs,
y quant hey ha votació,
sempre pert sa Coalició
pues resulta son més pocs.

Sas derrereras eleccions
¡si vósté els s'haguera vistas!
hagués vist tots es mauristas
comprant vots a batallóns
—¿Aquí los votos comprarse?
—¿No'hu sabia? ¡Repussetas!
Un vot: trescentas pessetas.
—¡¡¡Que decir!!!

—No hay que espantarse
pues aixó son cosas veas
y un no ha de quedá ensensat.
—¿Quién vende su voluntad
ser un hombre sin ideas?
¿Ser ostedes muy farsantes?
—¿Y ets inglesos fametés!
Tot heu veuen al revés
y de rés may son amantes.
Y donc s'assunto acabat
—Valer más ser fametés
y verlo todo al revés,
que no tener voluntad
—De compras no está enterat
y sapi ja que xerrám
qu'hasta noltros mos compram
sa... mel de dins s'escusat.

PEP NOV

Un homo inteligente

D. Juan Escarebat, es una persona inteligentíssima. Y si no'hu és éll, al menos heu diu, venc a nes dí que si a los postres mos resulta essé un ruc jo m'en rent sas mans com en Pilatos.

Ell es un contrari cérrim, a nes casá, diu qu'un homo qu'es casa es pitjó qu'una somera que no té mica de coneixament. Segóns éll, si tots ets homos haguessen anat a escola molt de temps no hey hauría ni crimens, ni casaments, ni desgracis, ni hasta y tot cólics, perque es ciutadá ja haguera pres es modo de contenitals desgracis.

S'altre dia si entregá un amic seu y digué:

—¡Juan! ¡Juan! ¿Saps qui ha matada se done?

—¿Qui?

—Idó en Toni.

—Idó qu'haguera anat escola, y hagués pres a no matá....

Un altra més tart sen ni vá y li diu:

—¿Sap qui ha robat tres mil duros?

—¿Qui?

—Pues en Pera.

—Idó qu'haguera anat a escola, y hagués pres a no robá....

Ahí qu'es fresc l'aná a veure una senyora y li digué:

—¿Concix vósté D. Filibusterino?

—Si.

—Casat amb una dona.

—Ves si sería amb un homo.

—Foy, ja m'haguera pogut entendre. Idó tenen un fi, que de tant de lletjít ha tornat cego.

—Idó qu'haguera anat a escola, y hagués pres a no lletji...

DONYA LLESSINTA

De sa Regió

De BUJE

Hey há un homo qu'habita a nes carré d'en Ramón Lull que después d'havé pensat amb quin negoci es posará per enganá el próxim, ha pensat posarsé amb so negoci de sogres.

Per manarlassén a caseva se valen d'un instrument de conquistas, anomenat sa beata. Aquesta té una llengo molt llargue capás de meretjá tots es coixos de Mallorca, y per conquistá sogres es lo que no hey há.

Senyo Rectó, vos suplic,
(encare, qu'en mala pata)
que subjecteu sa beata,
perque no hey torn altre pic.

De SA POBLA

¿Coneixeu sa real madona des café de sa Societat «Unión Ciclista»?

Aquesta madona no vol que li diguen «madona» perque es massa ordinari; sino que vol que la tractin amb un nom de mes importancia.

Pues bueno; noltros trobam que diguentli madona j'han te prou, pues sehem de sobra de quin punt se calse, pero si tant si empenya li direm «sa gran madam», pero es llástima que tengui es nas tan gros, el cual no sabem si es d'estiradas que li han dades o si es que li...venega des naixament.

Es cas és qu'aquesta real madona té sa desgraci de trobá antipaticos a alguns joves que van a nes seu grandios salón que no li han demenat may noves ni esperansas de tan raras capritxos.

Si, estufada: Sabem qu'ha tenguda sa benevolencia de preguntá si o no festetjam a na Fulana o a na Sutana cosa que molt poc li emporta y si li extranya que hey hajé cap atlotá que tenga es gust de conversá amb noltros per lo toxarruts que som, pero no t'apuris que mal no ten volem jens, pero cuant te tornis posá amb noltros, te mourem un mal renou.

Devant tal enderivell
gastam paraula profana
y has de demaná a Santa Ana
que te guardi d'un clivell.

De BINASALEM

Per devés sa *Sebateria* hey habitan un *rebaño* de famelletas qu'encara que vestin fins a tay de pantorrilla, ja serían capases de fé encalantí es veys de coranta y pico d'anys. Com sap tothóm qu'es bestia jove té jocs, a éllas las passa xixante cinc cen-

tims de lo mateix, pues sempre duen molta de júguera, pegant de tant encuant qualque jisco qu'entre a dins es calxonet de sas alegrías d'ets homós, encara que siguen veys, y a nes joves les fan perde es fret en qu'el tengan baix de cetro.

Ademés sas qu'habitan es tercé pis, y especialment sas des recó que per cert ni ha una de ben guapa, ara m'han pres sa cürolla de compra mols de dias ensaimadas o mel y xupa que xupa es dit hasta a colso.

Pues sería bastant convenient que si no volen tení es morros més prims (que ja basta aixi perque ni ha que las veuen sas dents sense obri sa boca) que suprimescan aquesta golosa costum.....

perque ja heu digué el sen *Meca*
(aquell des fet de s'embut)
que fa mal a sa salut,
y buida bé sa butxeca

UN QUE TE HAS

De FORMALUTX

Es vespre antes de ses eleccions un jove entusiasta des Jeronistas, que no fa més que somia una fortuna com sa den *Salas*, contemplant una acalorada discusió entre varios amics sobre política, li venguéren fortes ganas de posá sas barras a demunt sa taula, y creguentse a nes dret de xerra, demaná sa paraula a nes que parlaven diguent:—Si guanya D. Jeroni vos convidá a un banquet, en el cual mos menjarém un coní.

Aré que don Jeroni ha triunfat de segu deven havé fet es banquet, y tret sa panxa de mal añ, y cas que no l'hajan fet dic:

A n'aquest gran apostólic
que viu a nes nostro món,
que no fasse de *tragón*
si no vol tení un mal cólic.

MANUAMA

Y d'es *Cassadó Nou* ¿qu'en sabeu noticis? Fa més de sis semanas que no sabem per hont pare. Vos jugam una sabate veyá de qu'ha fuit de Fornalutx per no pagá es terrible Repertiment.

Si el veys, ja el mos comenereu molt.

De ARTA

D. Pedro ha caigut de s'ase cuant mols creyen qu'aquest senyo sols anave mogut per desitjos de pau, sana justici y bona administració pes poble. S'ha vist amb aquestas derrerás eleccions. Erre que erre tot heu ha volgut per éll y res pets altrés.

Per gonyá ses eleccions s'han valgut éll y ets seus satélites des procediments mes esquerosos e infames qu'es puguin fé. Han sembrat discordias, han estret personas, han amenessat a molts, dantlós a triá: o bé es vot o fore de sa finca; si devian: o pague, o es vot, cas contrari et duc

a nes tribunal; y efectivamente ni ha que ja han trobat es resultats amb un des seus esbirros que perque no volgué votá per éll la duit a nes tribunal perque li pagás lo que li devia.

Han trescat d'un vent a s'altre per duvots a s'urna hey han duit a brasset malalts, baldats y cegos y are mos vol fé beufe D. Pedro amb unas fuyas qu'han espergides pes pobles que cada cual ha compres se necesitat d'aná a votá, y ha votat voluntari per creureró convenient.

¿Pot heveri més hipocresia que desfresá una real veritat?

Es poble vol llibertat y no es clavitut y menos caciquisme, si no haguessen esforçat ni estret a ningú D. Pedro avuy sería ben mirat y respectat de tothóm mentras qu'are sa fet mal mirat y odios.

La setmana qui vé publicarem sas fuyas repartidas, y aixi es poble heu veurá y heu jutjará.

De CAMPANET

Diumenje passat es nostro Ajuntament se reuni baix de sa presidenci de s'excellentissim e ilustrissim y bonissim y guapissim, etc., etc. senyo Alcalde carnicé, acordant es sigüents desberats garrafals:

1.º Fé paga es 2 p 8 mes, a demunt es consums, a fi de pagá ets interesos des déficit qu'ells mateixos varen contreure cuant estaven a s'altre pattit. — 2.º Llevá es llums qu'iluminan es carré. — 3.º Suprimi sas 50 pessetas que dit Ajuntament dona per sa festa de San Miguel, patró des poble.

Antes hem de fé constá que, o es batle y concejals tenian mal de caixa cuant acordaren aixó, o no sabian lo qu'es pescaven.

Y are una parauleta excelentissim e ilustrissim, etc., etc. senyo batle: ¿Perque no llevan sas 1.500 ptas. que donan a nes metje pes malalts pobres els quals just son tres? ¿Perque varen vendre ets abres d'es Cementeri nou per 200 ptas. allá hont ets ametlés totsols lo que produían puja ven unas 600 ptas? ¿Perque fá un añ compraren 1000 quintás de cals per construí es Cementeri y encare no l'han empleada? ¿Perque no llevan es serenos y es jurats que just guardan sas sevas terras y dormen tot es temps que los dona la gana? ¿Perque no llevan sas 500 pessetas que donan a s'ajudant des Secretari? ¿Perque enlloc de fé tals doys no posen una multa a tots es gats que trobin pes carré e incomodan a tots es transeutes?

S'excellentissim, ilustrissim, etc., etc. senyo batle carnicé, se deu creure que tractá amb campanatés es igual que tractá amb xots, ¿No sen recorda s'excellentissim, etc., etc. senyo batle carnicé lo que li sotcehi amb so 50 p 8 aquest mateix añ?

Sa pastora entrà a cas pastó per llanà y va sorti tosa.

UN DES SETS

Atvertenci a nes campanetés:

Si hey ha ningú de voltros qu'hagui d'escriura d'aquest poble qualche escrit a n'aquest periòdic que l'enviy desde un altre poble, pues segons informes, es carté va d'acuerdo amb so batle carnicé, du-guentli a mostrá totas sas cartas que van a n'EN XERRIM, y lo que no li convé heu fá trossos.

De ESPORLAS

SA LENGU DE SA LLENSOLERA

Na Catalina Llensoiera té una llengo llamadora que pereix que ja l'hi ha duit es seus resultats. Es és cas; qu'aquesta jove comensá a xerrá mal d'un matrimoni que vivia a foravila y que just feya vuit o nou mesos qu'eran casats.

Aquesta famili, después d'aclarí qu'era ella sa malfamadora, li anaren a demenà qui li havia contat tals calumnias, negant-se ella a contestá.

La presentaren a nes Tribunal, y allá se desdi publicament.

Cuant pes carré li endilgaven qu'havia hagut de retificá, contestave qu'era mentida, qu'ella havia fet torná petit a nes contrari.

Noltros creim y afirmam qu'aquest contrari, no es cap beneit per torná petit. Sehem qu'es un homo inteligent, que cuant dona una passa sap lo qu'es fa.

Y per tots aquells que creguin amb aquestas tals paraulas que mirin s'acte de conciliació des dia 7 de Novembre de 1917

Y cap comentari més.

XERRIMADES

A sa derrera sessió no passá res de nou.

N'Ozonas demenà permis per aná a sercá esclatassancs a s'estranyé.

Es batie fé una dotsena d'alens, y es Saitx rigué.

Ets altres concejals bons. A Deu gracies.

En passan mes per Mallorca que per sas Islas Canarias.

S'altra dia un parey de joves de bon humó, varen resoldre en plená discussió aná a Deyá a peu y vení caminant. Cuant varen essé allá entraren a la Turista ahónt menjaren tot lo que los tregueren, y casi casi, ses estovayes, si un mosso no los diu qu'elló no eran comestibles.

Cuant l'amo venia a cobrá un conegut per un susto fenomenal que dá a nes sollerics y pes nom de s'Inglés d'Alaró s'azicá de sa taula diguent qu'anave a fé una

necesitat urgentissima apesá que llevó saberem que sa necesitat just era que no tenia una pessa de dos.

Sapis tú inglés d'Alaró que ton conducta s'enrolla y qu'ara ja fas pudó, per tots es puestos de Sólle.

UN TORT VOLANDÉ

D'avuy a vuit dias serà festa manada y per dit motiu divendres de la semana que vé tendrem coses grossas a Sólle.

EN XERRIM sortirá a rotlo dematinet ben fresquet y content com sempre.

Es Ferrocarril de Sólle, anirá a Palma tres vegades y de Palma vendrá a Sólle altres tres vegades.

Es pescadós des Port tiraran enterra sas barcas de pesca per temó de ses búfes de la Purissima.

Sas atletes fadrines, casades y viudas que las agrade mes dos dias de testa qu'n dia fané estarán ben contentas.

A nes municipal Corona, li farán entrega d'un vestit nou, perque es que dú ja riu de per tot.

En Xim Ferro agranará dues vegades sa plassa.

Es nostro Veterinari ferá una visita a ses pescadoras per mirá si venen es peix pudent.

Es saitx estará dret demunt es portal de sas cases de la Vila matant la rata.

Se ferá una netejada de padre y señorío a nets escusats de la Vila.

Ses modistas y sastresas ferán vetlada fins tart y es sabatés lo meteix.

A sas barbarias ateitaran fins a las dotse de sa nit.

Y llevó...

Sa lluna s'amagará es gats en terán de grosses; y ets homos mes tudossas s'en aniran a colgá.

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres

Un qu'els se vé, mos diu.

Pareix qu'un secretari que té sa care de frau-la, un tendista de per sa plassa que li agraden mes es dias que ses semanas, y un qu'es seu nom es Paloni Bauzá igual de es d'es carré qu'habita es secretari, han format una comisió anant a sercá socios per una societat de nins de devora es Cementeri a fi de tení vots a nes

seu favó a sa próxima renovació de Junta pues amb sa seva mala administració que han duita tenen pó qu'es que hey há, no els se treguin a defora.

Es secretari de sa care de frau-la y es seus companeros cuant sercan fé un socio diuen que sa societat no deu res a ningú.

Aixó es una mentida arxi-monumental. ¡Sebeu si un que li deven 150 ptas. pogués parlá!....

Sabem qu'ha estat nombrat Gobernadó de ses Balears, D. Pep Estruch, (Prietista).

Noltros serem bons amics mentres governi amb justici.

Just heu sentim per s'endemorat nom que té: Estruch, que de segú posará amb confusió a molts de personas.

Pareix qu'hey ha una criada porrerenca que nom Bárbara que critica EN XERRIM per totas sas parts.

S'altra dia deya per dins una confiteria que lo que noltros ferem criticant lo comés pet aquella atlot que fogi en so tren no estave ben fet.

Lo que noltros li hem de contestá ja l'hey va di una dona:

Quis molts, prendian llum d'aixó, y se abstendrian de cometra tals faltas.

Porrerenca, porrerenca, a tú et convé més calla: o ton llengo baldufenca haviat l'heurem de tayá.

Feya unas cuantas semanas qu'es nostro repartidó, cuant venia de fé sa segona volta, s'entregava amb una cara de pasco, que denotaba molta alegria.

Noltros no sabiam, a que venia tanta alegria pero ara hem pogut aclarí, que vé de que cuant pasa pes carré de sa Ma unas cosidores de devora C'an Frescales, el reban amb un carinyo extraordinari.

En canvi cuant passa un colaboradó d'EN XERRIM, ni siquiera el miran de care.

Noltros opinam que tots hem d'essé iguals y així que no consentim que just tractin amb carinyo a nes repartidó.

Y sapin tals cosidores sa nostra pretenció: que volem també mos tractin igual qu'es repertidó.

DOS COLABORABOS

A Alaró en Juan Xamena a nes carré d'en Tugores té mobles fets des mejores qu'es temps sols no lo espenya Si cualcú s'ha de casá que no perdi jens de rato si vol comprá mol barato mobles trabayats a má.